

[Ingerlise Koefoed]

laboratoriefaciliteter, som ifølge artiklen er blandt de sikreste i Danmark, hvad angår risiko for spredning af biologisk materiale til det omgivende miljø.

Ingen får adgang til området uden at passere igennem en sluse. Som gæst bliver man mødt med instruks og krav om underskrift på, at man i den nærmeste fremtid ikke omgås dyr – f.eks. ved besøg i stalde, zoologiske haver m.m. En afdelingsforstander siger, at det virus, man arbejder med, ikke er farligt for mennesker, men at det økonomisk kan blive en dyr historie, hvis aktiviteterne fører til smitte af dyr uden for forskningsområdet.

Det forekommer spørgeren, som om der i denne udtalelse, der citeres i Ingeniørens Ugeblad, er noget selvmodsigende, som folketinget har brug for at få oplysning om. Det forekommer desuden vigtigt, at ministerierne, hvis de ikke allerede er i kontakt med instituttet, sørger for en kontakt, der kan føre til registrering af arbejdsområdet og midlertidige sikkerhedsregler, indtil de sikkerhedsregler og den lovgivning, som ministeren skal fremlægge over for folketinget i april måned, er gennemført.

Svar (13/3 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for levnedsmiddelstyrelsen, der har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Registrering af gensplejningsaktiviteter ligger efter gældende praksis i forskningsrådernes udvalg vedrørende genetic engineering, hjemmehørende i forskningssekretariatet. Miljøministeriet har derfor ingen generelle oversigter eller oplysninger over gensplejningsaktiviteter.

Med hensyn til det i spørgsmålet omhandlede arbejdsområde, som statens veterinære institut for virusforskning arbejder med, er dette ikke reguleret af lovgivning i miljøministeriets regie, og levnedsmiddelstyrelsen må derfor henvise til landbrugsministerens svar af 7. marts 1986 på det samme spørgsmål, S 749.«

Spm. nr. S 764

Til *justitsministeren* (28/2 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til en ændring af lovgivningen, så straffebestemmelserne for racistiske udtalelser ikke begrænser den journalistiske frihed?«

Begrundelse

Man kan diskutere, om racisme overhovedet bekæmpes ved hjælp af straffemuligheder; men bestemmelserne i lovgivningen om straf for racistiske udtalelser og handlinger har måske en værdi som holdningstilkendegivelse fra lovgiverne.

Det forekommer imidlertid grotesk, at der kan fremkomme den ene racistiske udtalelse efter den anden i dagspressen og fra højreorienterede politikere, uden at der rejses tiltale, hvorimod der pludselig rejses tiltale mod to medarbejdere på TV-Avisen, som ingen kan beskyldes for at være racister.

Svar (10/3 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter straffelovens § 266 b straffes med bøde, hæfte eller fængsel den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, hvorved en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro.

Bestemmelsen er indsat i straffeloven ved lov nr. 87 af 15. marts 1939, og den nugældende formulering stammer fra en revision ved lov nr. 288 af 9. juni 1971, som blev foretaget med henblik på dansk ratifikation af FNs konvention om racediskrimination.

Det er min generelle holdning, at der bør være så få indskrænkninger som muligt i den journalistiske frihed. Det er imidlertid næppe aktuelt med lovændringer med henblik på at begrænse værnet mod racistiske udtalelser. Tiltalerejsningen i den sag, som er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, er i øvrigt sket i overensstemmelse med lovgivningens regler.

Spørgsmålet giver mig i øvrigt anledning til at oplyse, at ansvaret for ytringer i de elektroniske medier nu skal drøftes i det medieansvarsudvalg, som jeg for nylig har nedsat.

Spm. nr. S 765

Til *justitsministeren* (28/2 86) af: